

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

10 d'octubre del 2021

Nº 961

LA GOSADIA DE FER-NOS UNA PREGUNTA A FON

Un home ric es troba amb Jesús, Bon Mestre de la vida, i li pregunta "què haig de fer?".

Jesús li ve a dir que ho preguntí al seu cor...

De bo del tot només ho és Déu, cosa que vol dir que en Jesús hi ha trobat Déu. En endavant, haurà de buidar el cor de tota riquesa per deixar que es pugui omplir només de Déu, de l'amor de Déu.

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

Ves a vendre tot el que tens, i vine amb mi.
(Mc 10, 17-30)

Jesús,
els humans pensem ser rics
quan tenim molt
i ens considerem bons
quan observem els manaments...

Tu vens a obrir-nos els ulls i el cor
als valors del Regne.
Em fas comprendre
que el valor de la vida humana
no es manifesta en els béns que posseeixo,
sinó en el que soc
i en el que comparteixo amb amor.

També em recordes que en el Regne de Déu
la bondat d'una persona no es pot valorar
per la seva fidelitat a les normes i a les lleis
sinó per la seva capacitat d'estimar i donar-se.

Ajuda'm a no valorar mai les persones
per les aparences o pel que guanyen i tenen,
sinó pel que són i pel que donen
i comparteixen.

La capacitat de fer preguntes i de fer-se preguntes és innata a la condició humana. Ens podem posar preguntes sobre totes les vessants de la vida personal i relacional que despleguem, ensems ens les podem posar sobre el seu sentit, els valors, el sentit transcendent, l'espiritualitat.

A l'Evangeli d'aquest diumenge (Mc 10,17-30) trobem una pregunta que un home fa a Jesús "¿Què haig de fer per posseir la vida eterna?". Aquest home ric aparentment ho té tot! Diners, possessions, vestits, aliment, salut, fama, bondat..., fins i tot coneix molt bé la Llei de Déu i pot dir sincerament que ha mirat de complir-la sempre. Tanmateix no és feliç, sent la buidor, li falta pau, sap que res del que té és etern i per això res del que té no li pot donar la vida eterna. S'acosta a Jesús perquè veu que té aquesta vida eterna. Capta que Jesús fa expressiu el bé sublim de la persona i vessa felicitat en abundància, sense necessitat de tenir res!

La resposta que va rebre de Jesús fa pensar i porta a definir-se: "Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi"

Aquell home potser buscava una recepta fàcil, un consell que li suggerís alguna cosa que pogués afegir al que ja feia i tenia, no un replantejament radical de la seva vida i del seu ordre de valors. No pas que l'obligués a prendre decisions conseqüents.

La resposta "el contrarià i s'anà tot trist perquè era molt ric". Era com dir-li: pregunta't quina és aquesta cosa que et falta per viure ja des d'ara la riquesa i la saviesa del Regne. Planteja't la teva vida i la teva escala de valors.

Aleshores es fa evident que entre els dos, Jesús i l'home ric, hi ha una gran diferència, i es troba en el cor. El de Jesús està ple d'amor, i Déu hi és; el de l'home ric està ple de tantes coses que és com si Déu ja no hi cabés!

Què bé si el ric fos capaç de buidar tot això del cor que no li pot donar el sentit de la vida, ni la felicitat, ni la salvació!

Què bé si hom descobreix el sentit de la fe en Déu i sap prou de confiar i, fins i tot abandonar-se a les seves mans, reconeixent que només Ell, l'Amor, la Bondat, és el qui pot salvar, i que val la pena d'estimar Déu en els germans en el camí que fem i la vida que compartim!

Deixem que la Paraula que escoltem, incisiva com una espasa de dos talls, penetri en el nostre cor i ens faci conèixer quins són els criteris que mouen la nostra vida i ens mogui a preguntar-nos amb sinceritat: ¿Què haig de fer per tenir una vida fruïble, profitosa i servidora?

► COM AJUDAR-NOS A VIURE LA FE?

L'important no són les coses que Déu ens dona, sinó el mateix Jesucrist que ens és donat. Jesús no va fundar l'Església, però sí l'Església es fonamenta en Jesucrist. L'Església té sentit si porta al Regne de Déu. La força, la vida per seguir aquest camí cap al Regne, per descobrir Jesús, Déu en la vida, la dona l'Esperit Sant. Les dificultats per viure amb sentit la vida cristiana, les podem entomar, segons Sant Ignasi des de l'Amor: estimant i servint en tots els nostres actes. Heus ací una proposta de cinc accions que tothom pot realitzar, i que ens fan "assemblar" a Jesús.

AJUDAR. Tots podem ser útils en petites o grans coses: col·laborar, ser corresponsable amb disposició de servir. Qualsevol acció feta amb amor es converteix en un acte espiritual. No hi ha contradicció entre acte material i espiritual; pregària i acció.

AGRAIR. La vida és un do. L'amor ve de Déu. No en som propietaris, d'aquesta vida i de totes les qualitats rebudes, sinó administradors i col·laboradors. L'acció és quantitat; el servei és qualitat.

CONTEMPLAR. Fer una mirada contemplativa i descobrir la riquesa interior, els sentiments i la riquesa de les realitats de la vida; la família, les persones, les ocupacions, la història, la cultura, l'ecologia. Aquesta valuosa mirada contemplativa i agraïda també ens farà sortir de nosaltres mateixos, ens fa acostar als altres d'una manera acollidora i ens porta a l'acció. Des de l'esperit podem ser contemplatius en l'acció i actius en la pregària.

DISCERNIR. És bo dintre de la pedagogia de la llibertat: elegir i prendre decisions, ponderar, interpretar la realitat, arriscar-se, buscar un sentit a la vida. Ser vigilants i escollir allò que ens ajudarà en la vida i en la fe en Déu. El nostre discerniment és sagrat i personal de cadascú. Hem de ser pedres vives i intel·ligents, estimant la comunitat humana dels nostres pobles i ciutats, i estimant la comunitat cristiana, que ens acompanya a descobrir Jesucrist i a ser cristians en la vida. Si ens retrobem en la fe cristiana, també ens hem de retrobar en l'Església que som i fem.

RESISTIR. Encara que la publicitat ens diu que tot és fàcil i tot sembla que s'arregla prement tecles..., la realitat és molt diferent. No tot és de color de rosa. Cal esforçar-se, refermar l'esperit, preparar-se per a la vida... Cal saber que les llums i ombres formen part de l'existència humana. Viure és apassionant, però és sacrificat i sovint és dolorós. Cal ser resistents. Hi ha les limitacions personals, les contingències dels temps, les malalties, les dificultats, els fets alegres... Podem viure del passat, però hem de mirar el present i el futur amb confiança, amb esperança. No ens oblidem de prendre distància de la vida, i de dur la vida a la pregària... Pel cristià, viure i caminar, en la confiança de la fe i en la humilitat, és caminar en la veritat de la gratitud i del servei, bo i "caminant per una Església sinodal: comunió, participació i missió"

► LA MARE DE DÉU DEL REMEI

Avui, segon diumenge d'octubre, se celebra la Mare de Déu del Remei i té a l'entorn el Dia Mundial de les Cures Pal·liatives. Una bona coincidència per relacionar aquestes dues commemoracions perquè abans, popularment, davant de la malaltia, més que medicaments hi havia "remeis"... D'altra banda, hom podria pensar que les cures pal·liatives l'únic que fan és alleugerir els patiments dels malalts en malalties cròniques avançades i preparar la gent per la mort, però que realment no guareixen.

L'Associació Europea de Cures Pal·liatives, les defineix com "la cura total activa dels pacients la malaltia dels quals no respon al tractament curatiu. El control del dolor i d'altres símptomes i de problemes psicològics, socials i espirituals és primordial." En aquest sentit, es tracta d'una teràpia global en profunditat. Diuen alguns experts que la paraula "salvació" en arameu equivaldria a "sanació" i sanar en profunditat és una cosa que tots, físicament i espiritualment, d'una manera o d'una altra necessitem.

L'atribut de la Mare de Déu del Remei, allò que la diferencia d'altres advocacions de Maria és que a la mà hi sol dur una herba remeiera. La devoció del Remei es remunta, segons Josep Murlà, cap a finals del s. XVIII a la capella de Sant Roc, i també a la capella de Sant Miquel del Mont.

Precisament, parafrasejant-ne uns Goigs a la Mare de Déu del Remei, es diu a la darrera estrofa:

«Als devots, que us veneren,
els de Bianya, i del Clot,
de Riudaura i la Pinya,
de Sant Andreu i Olot:
sigueu-los sempre advocada,
si us reclamen de bon cor.
Remeieu Verge Sagrada
als que us demanen favor.»

(relleu de la M. de D. del Remei a la Font de Les Tries)

► SERVEI d'ATENCIÓ RELIGIOSA a l'HOSPITAL

Els pacients ingressats i les famílies que desitgin ser ateses pel servei religiós catòlic, ho poden sol·licitar al mateix personal de l'Hospital que es posaran en contacte amb el responsable: Mn. Edgar Jaulent i/o els col·laboradors: Sr. Kiko Llach i Mn. Pere Domènech.

Des d'una escolta respectuosa es mira d'acompanyar, donar suport i orientació per viure amb més serenitat i sentit el moment de dificultat que es pot estar passant, així com poder comptar amb la pregària i/o rebre el sagrament de la *Unció dels Malalts*.

► INSCRIPCIONS A LA CATEQUESI

Dijous, 13 d'octubre, de les 18 a les 20 h, i al despatx interparroquial, Passeig Miquel Blay, 3.

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Mª Carme Casamitjana Font, als 74 anys
Mercè Giralt Compte, als 96 anys
Mª Rosa Grau Fàbregas, als 94 anys
Dolors Fortet Punset, als 76 anys
Rosa Ventura Suñol, als 82 anys

*Doneu-los, Senyor,
el repòs etern!*